

21 Ιουλίου 1991

[ΚΟΥΡΡΗΣ, ΝΙΚΗΤΑΣ, ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΙΔΗΣ Δ/στές]

LIMASHIP CO LTD,

Εφεσείουσα -Ενάγουσα

v.

ΕΛΕΥΘΕΡΙΟΥ ΜΑΧΛΟΥΖΑΡΙΔΗ,

Εφεσίβλητου-Εναγόμενου.

(Πολιτική Έφεση Αρ. 7551).

5 Δικαιοδοσία — Αγωγή κατά εργοδοτούμενου για ανάκτηση ποσού αποζημίωσης επιδικασθέντος κατά της Εφεσείουσας από το Ανώτατο Δικαστήριο σαν Ναυτοδικείο σε άλλο εργοδοτούμενο της Εφεσείουσας ενώ αυτός ασχολείται με την φόρτωση πλοίου — Κατά πόσο η αγωγή εμπίπτει στη δικαιοδοσία του Ανωτάτου Δικαστηρίου σαν Ναυτοδικείου ή στη δικαιοδοσία του Επαρχιακού Δικαστηρίου — άρθρο 29 (2) (α) του περί Δικαστηρίων Νόμου, 1960 (Ν14/60) και άρθρο 1 (i) (f) του Αγγλικού Administration of Justice Act, 1956.

10 Λέξεις και Φράσεις — "οποιαδήποτε απαίτηση για . . . σωματική βλάβη" — άρθρο 1 (i) (f), του Αγγλικού Administration of Justice Act, 1956.

15 Η Εφεσείουσα καταχώρησε εναντίον του Εφεσίβλητου αγωγή στο Επαρχιακό Δικαστήριο με την οποία ζητούσε ανάκτηση ποσού Κ£15.380, που είχε επιδικασθεί εναντίον της Εφεσείουσας από το Ανώτατο Δικαστήριο ως Ναυτοδικείο σε αγωγή που είχε εγείρει ο Γ. Τζιελλάς, εργοδοτούμενος της Εφεσείουσας, για σωματική βλάβη που υπέστη ενώ εργαζόταν για την φόρτωση πλοίου, του οποίου τον έλεγχο και την ευθύνη είχε η Εφεσείουσα. Κατά τον
20 ουσιαώδη χρόνο ο Εφεσίβλητος ήταν επίσης εργοδοτούμενος της Εφεσείουσας και εκτελούσε χρέη επιστάτη της φόρτωσης του πλοίου, ήταν δε ισχυρισμός της εφεσείουσας ότι η σωματική βλάβη στον Γ.Τζιελλά είχε προκληθεί λόγω αμέλειας και/ή παράβασης των όρων εργοδότησης του Εφεσίβλητου.

25 Το Επαρχιακό Δικαστήριο εξέτασε σαν προκαταρκτικό νομικό σημείο το κατά πόσο είχε δικαιοδοσία να εκδικάσει την αγωγή και, εφαρμόζοντας το άρθρο 1 (i) (f) του Αγγλικού Administration of Justice Act, 1956, που σύμφωνα με το άρθρο 29 (2) (α) του περί
30 Δικαστηρίων Νόμου, 1960 (Ν14/60) καθορίζει τη δικαιοδοσία του Ανωτάτου Δικαστηρίου σαν Ναυτοδικείου, έκρινε ότι η αγωγή εκλύπτετο από την φράση "οποιαδήποτε απαίτηση για σωματική

βλάβη" ("any claim for .....personal injury") στη συνηθισμένη ευρεία της έννοια, και απόρριψε την αγωγή λόγω ελλείψεως δικαιοδοσίας. Η εφεσείουσα υπέβαλε έφεση.

Αποφασίσθηκε ότι,

(α) Η φράση "οποιαδήποτε απαίτηση για σωματική βλάβη" δεν μπορεί να σημαίνει και απαίτηση για κάτι άλλο. Η πρόθεση "για" ("for") έχει έννοια σαφώς στενότερη από τις εκφράσεις "που σχετίζεται" ("relating to") και που "πηγάξει" ("arising out"), που απαιτούνται σε άλλες υποπαραγράφους του Νόμου. Η χρήση της πρόθεσης "για" δεν αφήνει περιθώριο διασταλτικής ερμηνείας της υποπαραγράφου 1(i) (f) και επιβάλλει ότι η πηγή του αγώνιμου δικαιώματος πρέπει να είναι η σωματική βλάβη. 5 10

(β) Το αποφασιστικό κριτήριο είναι η φύση του αγώνιμου δικαιώματος. Στην παρούσα υπόθεση η βάση της αγωγής της Εφεσείουσας δεν ήταν η σωματική βλάβη που υπέστη ο Γ.Τζιελλάς, αλλά η ισχυριζόμενη παράβαση από τον Εφεσίβλητο των όρων εργοδότησής του και το ισχυριζόμενο δικαίωμα της Εφεσείουσας να αποζημιωθεί γι' αυτή την παράβαση. 15

Κατά συνέπεια το επίδικο θέμα δεν είναι ναυτικό θέμα στα πλαίσια του άρθρου 1 (i) (f) του Νόμου και δεν εμπίπτει στη δικαιοδοσία του Ανωτάτου Δικαστηρίου σαν Ναυτοδικείου αλλά στη δικαιοδοσία του Επαρχιακού Δικαστηρίου. 20

Η έφεση επιτράπηκε με έξοδα.

Υποθέσεις που αναφέρθηκαν:

Tziellas v. The Ship Nadalena H (1982) 1 C.L.R. 807 25

Avgerinos Master Shipping Co Ltd v. Cyprus Insurance Ltd (Adm. Action No. 44/89 dated 5.3.90)

E. Philippou Ltd v. Compass Insurances Co Ltd (Adm. Action No. 258/84 dated 31.12.90)

Biochemie R.O.S.E. Ltd v. General Insurances of Cyprus Ltd (Civil Appeal 7552 dated 31.10.90) 30

Gatoil v. Arkwright - Boston Insurance [1985] 1 All E.R. 129

West of Scotland Ship Owners Mutual Protection and Indemnity Association (Luxembourg) v. Aifanourios Shipping S.A. [1980] 2 Lloyd's Rep. 403 35

The River Rima [1987] 3 All E.R. 1.

Έφεση.

Έφεση από τον ενάγοντα κατά της απόφασης του Επαρχιακού Δικαστηρίου Λεμεσού (Πογιατζής, Π.Ε.Δ. και Ν. Νικολάου, Ε.Δ.) που δόθηκε στις 31 Δεκεμβρίου, 5 1987 (Αρ. Αγωγής 4394/85) με την οποία η αγωγή του εναντίον του εναγομένου για ανάκτηση του ποσού της αποζημίωσης που επιδικάστηκε στον Γ. Τζιελλά για τραύματα που υπέστη στα πλαίσια της εργοδότησής του κατά την φόρτωση του πλοίου "Nadalena H".

10 Α. Δράκος, για την εφεσείουσα.

Λ. Παπαφιλίππου, για τον εφεσίβλητο.

Cur. adv. vult.

ΚΟΥΡΡΗΣ, Δ.: Την απόφαση του Δικαστηρίου θα δώσει ο Δικαστής Κωνσταντινίδης.

15 ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΙΔΗΣ Δ.: Η εταιρεία LIMASHIP CO. Ltd. είχε κατά τον ουσιώδη χρόνο τον έλεγχο και την ευθύνη για τη φορτωση του πλοίου "Nadalena H" στο λιμάνι της Λεμεσού. Ο Γ. Τζιελλάς ήταν εργοδοτούμενός της. Την 20 28η Δεκεμβρίου 1979 ο Γ. Τζιελλάς τραυματίστηκε στα πλαίσια της εργοδότησής του κατά τη φόρτωση του πλοίου.

Το Ανώτατο Δικαστήριο ως Ναυτοδικείο επιδίκασε υπέρ του Γ. Τζιελλά και εναντίον της Limaship Co. Ltd. 25 £15.380.- ως γενικές και ειδικές αποζημιώσεις για τις σωματικές βλάβες που υπέστη. Είχε βρεθεί πως αιτία του δυστυχήματος ήταν η ελαττωματική σκάλα με την οποία εφοδιάστηκε ο Γ. Τζιελλάς για την εκτέλεση της εργασίας του. Η Limaship Co. Ltd., σύμφωνα με την απόφαση του Δικαστηρίου, δεν είχε ανταποκριθεί στα συναφή καθήκοντά της ως εργοδότης και κρίθηκε υπεύθυνη*.

---

* Βλ. Tziellas v. The Ship "Nadalena H" (1982) 1 CLR 807.

Με αγωγή της στο Επαρχιακό Δικαστήριο Λεμεσού η Limaship Co. Ltd επιδίωξε ανάκτηση του ποσού της πιο πάνω αποζημίωσης από τον Ε. Μαχλουζαρίδη ο οποίος, ως εργοδοτούμενος της, εκτελούσε χρέη επιστάτη της φόρτωσης του πλοίου κατά τον ουσιώδη χρόνο. Με την έκθεση απαιτήσεώς της, αποδίδει τον τραυματισμό του Γ. Τζιελλά σε αμέλεια του Ε. Μαχλουζαρίδη, επικαλείται σωλητηρούς και/ή ρητούς όρους της εργοδότησής του, τους οποίους εμφανίζεται να παρέβη και διεκδικεί το ποσό των αποζημιώσεων.

5

10

Ακούστηκε ως προκαταρκτικό νομικό σημείο το κατά πόσο το Επαρχιακό Δικαστήριο είχε δικαιοδοσία για την εκδίκαση της υπόθεσης. Το πρωτόδικο Δικαστήριο έκρινε πως το επίδικο θέμα ήταν ναυτική διαφορά για την εκδίκαση της οποίας είχε αποκλειστική πρωτόδικη δικαιοδοσία το Ανώτατο Δικαστήριο ως Ναυτοδικείο σύμφωνα με το άρθρο 19(1) του περί Δικαστηρίων Νόμου 1960 (Ν. 14/60) και απόρριψε την αγωγή. Αντικείμενο της έφεσης είναι η ορθότητα της απόφασης αυτής.

15

Η απάντηση στο ερώτημα εξαρτάται από την ερμηνεία του άρθρου 1(1)(f) του Administration of Justice Act του 1956* (ο Νόμος) που εφαρμόζεται στην Κύπρο με βάση τις πρόνοιες του άρθρου 29(2)(α) του περι Δικαστηρίων Νόμου του 1960 (Ν.14/60).

20

Το πρωτόδικο Δικαστήριο, εφαρμόζοντας κατ' αναλογία τα όσα αποφασίστηκαν στις υποθέσεις *The Jade* [1976]

25

---

* "1.-(1) *The Admiralty jurisdiction of the High Court shall be as follows, that is to say, jurisdiction to hear and determine any of the following questions or claims - (f) any claim for loss of life or personal injury sustained in consequence of any defect in a ship or in her apparel or equipment or of the wrongful act, neglect or default of the owners, charterers or persons in possession or control of a ship or of the master or crew thereof or of any other person for whose wrongful acts, neglects or defaults the owners, charterers or persons in possession or control of a ship are responsible, being an act, neglect or default in the navigation or management of the ship, in the loading, carriage or discharge of goods on, in or from the ship or in the embarkation, carriage or disembarkation of persons on, in or from the ship;*"

1 All E.R. 920 και *The Antonis P. Lemos* [1985] 1 All E.R. 695, δέχτηκε ότι η σχετική πρόνοια του Νόμου πρέπει να ερμηνευθεί διασταλτικά. Ο Νόμος είχε θεσπισθεί για να εφαρμοστούν οι πρόνοιες σχετικής διεθνούς σύμβασης* και έτσι θα έπρεπε να ερμηνεύεται με τρόπο ευρύ και φιλελεύθερο.

Συνοψίζουμε την αιτιολογία της πρωτόδικης απόφασης. Για να ενέπιπτε το θέμα στα ναυτικά θέματα του άρθρου 1(1)(f) του Νόμου, θα έπρεπε να συγκεντρώνει τρία χαρακτηριστικά. Πρώτα, θα έπρεπε να ήταν απαίτηση για προσωπική βλάβη. Το ερώτημα σε σχέση με αυτό το στοιχείο, σύμφωνα με την απόφαση, ήταν το κατά πόσο είναι απαραίτητο για να εμπίπτει το θέμα στο άρθρο, να υποβάλλεται η απαίτηση από το ίδιο το πρόσωπο που έχει υποστεί τη σωματική βλάβη και όχι από άλλο. Μετά, η προσωπική βλάβη θα έπρεπε να ήταν το αποτέλεσμα αδικοπραξίας οποιουδήποτε προσώπου, (στην περίπτωση αυτή του εναγομένου) για τις αδικοπραξίες του οποίου ευθύνονται εκείνοι που έχουν τον έλεγχο του πλοίου, (στη περίπτωση αυτή οι ενάγοντες). Τελικά, η αδικοπραξία θα έπρεπε να έγινε κατά την φόρτωση εμπορευμάτων στο πλοίο.

Σύμφωνα με την πρωτόδικη απόφαση συνυπήρχαν και τα τρία χαρακτηριστικά. Με βάση την έκθεση απαιτήσεως η προσωπική βλάβη ήταν το αποτέλεσμα αδικοπραξίας προσώπου (του Ε. Μαχλουζαρίδη) που έγινε κατά τη φόρτωση του πλοίου και για την οποία ήταν υπεύθυνη η εφεσείουσα εταιρεία. Το γεγονός ότι η αξίωση δεν προβαλλόταν από το ίδιο το πρόσωπο που είχε υποστεί τη σωματική βλάβη, δεν ήταν αρκετό για να απομακρύνει την υπόθεση από τα πλαίσια του άρθρου 1(1)(f). Η φράση "οποιαδήποτε απαίτηση για σωματική βλάβη" στη συνηθισμένη ευρεία της έννοια, περιλαμβάνει και την περίπτωση που προβάλλει την απαίτηση πρόσωπο άλλο από εκείνο που υπέστη τη σωματική βλάβη.

---

* *International Convention Relating to the Arrest of Sea-going Ships 1952.*

Μετά την έκδοση της πρωτόδικης απόφασης, το Ανώτατο Δικαστήριο είχε την ευκαιρία να ασχοληθεί με την ερμηνεία ορισμένων από τις πρόνοιες του άρθρου 1(1) του Νόμου. Αντικείμενο της ερμηνείας δεν ήταν η υποπαράγραφος (f). Όμως, όπως θα φανεί, η ερμηνευτική προσέγγιση που υιοθετήθηκε βοηθά και σε σχέση με την υποπαράγραφο που συζητούμε εδώ. Στις υποθέσεις *Avgerinos Master Shipping Co. Ltd.*, και *Κυπριακής Ασφαλιστικής Εταιρείας Λτδ.*, Αρ. Αγωγής 44/89, ημερομηνίας 5 Μαρτίου 1990 και *E. Philippou Ltd v. Compass Insurance Co. Ltd*, Αγωγή Αρ. 258/84 ημερομηνίας 31 Δεκεμβρίου 1990 που εκδικάστηκαν πρωτόδικα, και στην υπόθεση *Biochemie R.O.S.E. Ltd., v. General Insurance of Cyprus Ltd.*, Πολιτική Εφεση Αρ. 7552 ημερομηνίας 31 Οκτωβρίου 1990 Ltd, εξετάστηκε το κατά πόσο διαφορές σε σχέση με σύμβαση ναυτασφάλισης είναι ναυτικό θέμα με την έννοια του Νόμου. Στην υπόθεση *Avgerinos Master Shipping Co. Ltd.* (ανωτέρω), το Ανώτατο Δικαστήριο ως Ναυτοδικείο αποφάσισε πως δεν είχε δικαιοδοσία για την εκδίκαση αγωγής εναντίον ασφαλιστικής εταιρείας για την κάλυψη της ζημιάς που υπέστη το σκάφος των εναγόντων. Έκρινε πως, αντίθετα απ' ότι υποστήριξαν οι ενάγοντες, η απαίτηση δεν ήταν "απαίτηση για ζημιά που υφίσταται πλοίο" σύμφωνα με την παράγραφο 1(1)(e) του Νόμου*.

Στην υπόθεση *Biochemie R.O.S.E. Ltd* (ανωτέρω), επιδιωκόταν κάλυψη από ασφαλιστική εταιρεία ζημιάς ή απώλειας εμπορευμάτων κατά τη μεταφορά τους με πλοίο. Το πρωτόδικο Δικαστήριο έκρινε ότι το αγωγίμο δικαίωμα υπαγόταν στη δικαιοδοσία του Ανωτάτου Δικαστηρίου ως Ναυτοδικείου γιατί ήταν "απαίτηση για απώλεια εμπορευμάτων ή ζημιά σε εμπορεύματα τα οποία μεταφέρονται σε πλοίο" σύμφωνα με το άρθρο 1(1)(g) **, και "απαίτηση που εγείρεται από συμφωνία η οποία σχετίζεται με τη μεταφορά εμπορευμάτων σε πλοίο ή με τη χρήση ή ενοικίαση πλοίου", σύμφωνα με το άρθρο 1 (1) (h)

*Any claim for damage received by a ship."

**"any claim for loss of or damage to goods carried in a ship."

\του Νόμου*.

5 Το Εφετείο έκρινε ότι η απαίτηση ήταν έξω από τα πλαίσια που καλύπτουν οι πιο πάνω πρόνοιες και πως, επομένως, δεν ήταν ναυτική απαίτηση. Την ίδια κατάληξη είχε και το παρόμοιο θέμα που εξετάστηκε στην υπόθεση *E. Philippou Ltd* (ανωτέρω).

10 Και στις τρεις περιπτώσεις υιοθετήθηκε η αγγλική υπόθεση *Gatoil v. Arkwright-Boston Insurance* [1985] 1 All E.R. 129 ως άμεσα σχετική με το θέμα**. Στην υπόθεση αυτή, η απαίτηση αφορούσε την πληρωμή ασφαλιστρών δυνάμει σύμβασης ασφάλισης. Η Δικαστική Επιτροπή της Βουλής των Λόρδων έκρινε πως η συμφωνία για πληρωμή ασφαλιστρών δεν ήταν τέτοιας φύσης ώστε να μπορεί να θεωρηθεί ως συμφωνία που σχετίζεται με τη μεταφορά

15 εμπορευμάτων σε οποιοδήποτε πλοίο είτε με ναύλωση είτε άλλως, στα πλαίσια του άρθρου 47(2)(b) και βέβαια και του άρθρου 1(1)(h) του Νόμου στο μέρος του που είναι όμοιο με αυτό. Σύμφωνα με την ομόφωνη, πάνω στο σημείο αυτό, απόφαση του Lord Keith, δεν υπήρχε εύλογα

20 άμεση σύνδεση μεταξύ της συμφωνίας και των δραστηριοτήτων στις οποίες αναφέρεται ο Νόμος. Σημειώνουμε πως οι τέσσερεις από τους πέντε δικαστές, (Ο Lord Keith άφησε το θέμα ανοικτό), έκριναν πως η ορθότητα της πιο πάνω προσέγγισης επιβεβαιωνόταν και από το προπαρασκευαστικό μέρος (*Travaux Preparatoires*) της Διεθνούς Σύμβασης του 1952 για το σκοπό της εφαρμογής της οποίας θεσπίστηκε ο Νόμος. Φαινόταν απ' αυτό ότι τα συμβαλλόμενα μέρη εξέτασαν ειδικά το θέμα και απόρριψαν την ιδέα να περιληφθεί στη σύμβαση άρθρο που να το

25 30 καλύπτει.

Στις αποφάσεις του Ανωτάτου Δικαστηρίου που ανα-

---

*"any claim arising out of any agreement relating to the carriage of goods in a ship or to the use or hire of a ship."

** Βλ. επίσης *West of Scotland Ship Owners Mutual Protection and Indemnity Association (Luxembourg) v. Aifanourios Shipping SA* [1980] 2 Lloyd's Rep. 403 και *The River Rima* [1987] 3 All E.R. 1 .

φέραμε, η απαίτηση δεν αφορούσε την είσπραξη ασφαλί-
 στρων. Αφορούσε την κάλυψη ζημιάς που έγινε σε πλοίο ή
 σε εμπορεύματα σε πλοίο ή απώλειά τους. Κρίθηκε ότι η
 φύση της απαίτησης και το βάθος το οποίο την προσδιορί-
 ζει πρέπει να σχετίζονται άμεσα και όχι κατά έμμεσο ή 5
 απομακρυσμένο τρόπο με τη μεταφορά των εμπορευμά-
 των με πλοίο και ότι η ύπαρξη συνεκτικού κρίκου μεταξύ
 της απαίτησης και αυτής τούτης της μεταφοράς των εμπο-
 ρευμάτων με το πλοίο ή της ζημιάς, είναι αναγκαία προϋ-
 πόθεση για την άσκηση δικαιοδοσίας από το Ναυτοδικείο. 10
 Τονίστηκε στην υπόθεση *Biochemie R.O.S.E. Ltd* (ανωτέ-
 ρω) ότι "η μεταφορά των εμπορευμάτων με πλοίο αποτε-
 λεί παρεμφερή λόγο της σύμβασης, δευτερευούσης σημα-
 σίας, υποκείμενο στον έλεγχο τρίτων, των μεταφορέων,"
 και αποφασίστηκε ότι ούτε το ευρύτερο θέμα της ασφαλι- 15
 στικής κάλυψης υπαγόταν στη δικαιοδοσία του Ναυτοδι-
 κείου.

Η φύση του αγώγιμου δικαιώματος είναι και στην πα-
 ρούσα υπόθεση αποφασιστικό κριτήριο. Η προσέγγιση 20
 του άρθρου 1(1)(f) πάνω στη βάση ότι το ερώτημα που θα
 έπρεπε να απαντηθεί είναι το κατά πόσο η απαίτηση θα
 μπορούσε να προερχόταν και από πρόσωπο άλλο από
 εκείνο που είχε υποστεί την προσωπική βλάβη, δεν μας
 βρίσκει σύμφωνους. Το ζητούμενο είναι, πριν από 25
 ο,τιδήποτε άλλο, αν η απαίτηση είναι "για" (for) σωματική
 βλάβη.

Η πρόθεση "για" έχει έννοια σαφώς στενότερη από τις
 εκφράσεις "που σχετίζεται" (relating to) και "που πηγάζει"
 (arising out)*. Επομένως, η διασταλτική ερμηνεία που 30
 έγινε στις υποθέσεις *The Jade* και *Antonis P. Lemos* (ανω-
 τέρω), σε σχέση με τις πιο πάνω εκφράσεις στο κείμενο
 άλλων υποπαραγράφων του άρθρου 1(1) του Νόμου, δεν
 βοηθά στην ερμηνεία της παραγράφου 1(1)(f) που είναι
 διατυπωμένη με τρόπο διαφορετικό. Στις πιο πάνω περι- 35
 πτώσεις, η έκφραση που χρησιμοποίησε ο νομοθέτης, στη

* Βλ. *Gatoil* (ανωτέρω) στη σελ. 137.

φυσική και συνηθισμένη της έννοια, επιδεχόταν τη διασταλτική ερμηνεία που υιοθετήθηκε έχοντας υπόψη και τη γενική τοποθέτηση ως προς τον τρόπο ερμηνείας νόμων που αποσκοπούν στην εφαρμογή διεθνών συμβάσεων στην οποία αναφέρθηκε και το πρωτόδικο Δικαστήριο. Στην περίπτωση της παραγράφου 1(1)(f) δεν υπάρχει το ίδιο περιθώριο. Η πηγή του αγωγίμου δικαιώματος πρέπει να είναι η σωματική βλάβη. Δεν είναι δυνατό η πρόνοια του Νόμου "οποιαδήποτε απαίτηση για σωματική βλάβη" να σημαίνει και απαίτηση για κάτι άλλο. Αυτό δεν θα ήταν επιλογή της ευρύτερης από δυο ή περισσότερες σημασίες που μπορεί να έχει, στη συνηθισμένη και φυσική της έννοια, η επίμαχη φράση. Θα ήταν προσθήκη σ' αυτή που δεν μπορεί να δικαιολογηθεί κάτω από οποιοδήποτε ερμηνευτικό κανόνα.

Η απαίτηση των εναγόντων δεν έχει ως βάση τη σωματική βλάβη που είχε υποστεί ο Τζιελλάς. Τη βάση αυτή την είχε η αγωγή για αποζημιώσεις του ίδιου του Τζιελλά που ήταν το πρόσωπο που τραυματίστηκε και που εκδικάστηκε ήδη από το Ναυτοδικείο. Η απαίτηση της Limaship Co. Ltd., έχει ως βάση το κατ' ισχυρισμό δικαίωμα της εφεσείουσας να αποζημιωθεί από τον εφεσίβλητο με βάση τους όρους της εργοδότησής του. Το γεγονός ότι εμφανίζεται η αμέλεια του Ε. Μαχλουζαρίδη να είναι και αυτή στοιχείο που πρέπει να αποδειχθεί για να θεμελιωθεί ευθύνη του με βάση τους όρους της εργοδότησής του, δεν αλλάζει τη φύση του αγωγίμου δικαιώματος που είναι διαφορετικό από εκείνο στο οποίο αναφέρεται το άρθρο 1(1)(f). Θα μπορούσε να προστεθεί πως η παρατήρηση στην υπόθεση *Biochemie R.O.S.E Ltd* (ανωτέρω) αναφορικά με το ότι η ίδια η μεταφορά των εμπορευμάτων ήταν ζήτημα παρεμφερές προς τη σύμβαση ναυτασφάλισης πάνω στην οποία στηριζόταν το αγωγίμο δικαίωμα, ισχύει, με την αναγκαία προσαρμογή και σε ότι αφορά την προσωπική βλάβη που είχε υποστεί ο Γ. Τζιελλάς σε σχέση με το αγωγίμο δικαίωμα που επικαλείται η εφεσείουσα εταιρεία για να επιτύχει ανάκτηση του ποσού της αποζημίωσης που επιδικάστηκε εναντίον της. Η παρατήρηση πως αν στα πλαίσια της αγωγής του Γ. Τζιελλά εκαλείτο ως τριτοδιά-

δικος ο Ε. Μαχλουζαρίδης σίγουρα θα εξεταζόταν από το Ναυτοδικείο και η τωρινή απαίτηση της εφεσείουσας, στηρίζεται πάνω σε υποθετικά δεδομένα.

Για τους πιο πάνω λόγους καταλήγουμε ότι το επίδικο θέμα στην παρούσα υπόθεση, όπως αυτό προσδιορίζεται με την έκθεση απαιτήσεως, δεν είναι ναυτικό θέμα στα πλαίσια του άρθρου 1(1)(f). Επομένως, δεν εμπίπτει στην αποκλειστική πρωτόδικη δικαιοδοσία του Ανωτάτου Δικαστηρίου ως Ναυτοδικείου, αλλά στη δικαιοδοσία του Επαρχιακού Δικαστηρίου. Η έφεση πετυχαίνει με έξοδα υπέρ της εφεσείουσας εταιρείας και εναντίον του εφεσιβλήτου.

5

10

Η έφεση επιτρέπεται με έξοδα.